

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 57
din 07.02.2008

Dosar nr: 693/2007

Petiția nr: 14.107/05.11.2007

Petent: H E

Reclamat: Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului București,
Direcția generală de Poliție a Municipiului București, Secția de Poliție, B
E G

Obiect: nesoluționarea unei plângeri penale de către organele de cercetare
penală a cărui obiect a fost utilizarea însemnelor naziste; îngădirea accesului la
ședințele asociației de proprietari.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și adresa petentei

I.1.1. H E

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București

I.2.2. Direcția generală de Poliție a Municipiului București, Str. Eforie nr. 3-5,
sector 5, București

I.2.3. Secția de Poliție,

I.2.4. B E G

II. Obiectul sesizării

Petenta, prin **Petiția nr.**, arată că o plângere penală a
cărui obiect a fost utilizarea însemnelor nazistene nu s-a soluționat de către
organele de cercetare penală.

Prin adresa înregistrată cu **nr.** petenta completează
petiția arătând că accesul ei la ședințele asociației de proprietari este îngădită.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta consideră că organele de cercetare penală (parchet, poliție) tolerează utilizarea însemnelor naziste vopsite pe ușa sa, neluând măsuri împotriva făptuitorilor, ceea ce reprezintă discriminare. Ulterior petenta a considerat că și interdicția de a participa la ședințele asociației de proprietari reprezintă discriminare.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 15.01.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

La audierea din 15.01.2008 părțile nu s-au prezentat.

A depus la dosar punct de vedere Direcția Generală de Poliție a Municipiului București prin [redacted] (semnată de A [redacted] C [redacted]), înregistrată la CNCD cu nr. [redacted] și prin **Adresa nr. 101.752/08.01.2008** (semnată de D [redacted] I [redacted]), înregistrată la CNCD cu nr. [redacted]), Secția de Poliție prin **Adresa** [redacted] (semnată de S [redacted] C [redacted] I [redacted]), înregistrată de CNCD cu nr. [redacted]), Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 1 București prin **Adresa nr.** [redacted] (semnată de M [redacted] E [redacted]) înregistrat la CNCD cu nr. [redacted] și nr. [redacted].

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petenta, în petiție, arată că organele de cercetare penală (parchet, poliție) tolerează utilizarea însemnelor naziste vopsite pe ușa sa, neluând măsuri împotriva făptuitorilor.

Arată că în ziua de 16 martie 2005 a găsit semne naziste pe ușa de intrare, a depus plângere la organele de cercetare penală care însă au dat soluția de neînceperea urmăririi penale. Împotriva soluției s-a adresat instanței de judecată care a retrimis dosarul spre cercetare, dar parchetul nu și-a schimbat atitudinea de tergiversare a soluționării și a menținut soluția inițială. La data de [redacted] s-a desenat o bombă pe ușa de intrare, iar plângerea penală încă nu a fost soluționată.

Depune la dosar acte doveditoare privind cele afirmate.

Prin adresa înregistrată cu nr. [redacted] petenta se consideră discriminată din partea lui B. [redacted] E [redacted] G [redacted] asociației de proprietari, întrucât nu i se permite accesul la adunările membrilor asociației.

Depune la dosar acte doveditoare privind cele afirmate.

Prin adresa înregistrată cu _____, petenta arată că instanțele de judecată, privind al doilea capăt de cerere, au denaturat textul legii.

Depune la dosar acte doveditoare privind cele afirmate.

Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, prin _____ referitor la însemnele naziste, arată că cercetările sunt continuate, întrucât instanța de judecată a respins de două ori soluțiile de neînceperea urmăririi penale. Referitor la al doilea incident (desenarea unei bome pe ușa petentei), arată că la data de 28.05.2007 dosarul a fost înaintat către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București cu propunerea de neîncepere a urmăririi penale.

Prin **Adresa nr.** _____ Direcția Generală de Poliție a Municipiului București arată că din petiție nu reies aspecte de discriminare legate de activitatea desfășurată de organele de poliție care au instrumentat plângerile petentei.

Secția 4 de Poliție, prin **Adresa nr.** _____ arată că răspunsul la cele sesizate de petentă se va acorda de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București.

Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 1 București, prin **Adresa nr.** _____, descrie parcursul cercetării penale, menționând că în cele două dosare nu au rezultat indicii privind săvârșirea unei fapte de discriminare.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că instanțele au soluționat ambele capete de cerere ale petentei.

Referitor la cercetarea penală a persoanelor care au utilizat simboluri naziste, instanța a dispus continuarea cercetărilor.

Referitor la interdicția de a participa la ședințele asociației de proprietari, instanța a constatat că petenta nu este membră a asociației, prin urmare, conform legislației în vigoare, nu are dreptul de a participa la ședințe.

În drept, Colegiul director a reținut următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”*

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”*.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. *Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.*

2. *Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.*”

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Privind probarea faptelor de discriminare, **O.G. nr. 137/2000** stabilește: *„Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”* (art. 20, alin. 6).

Legea nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, prevede:

„Art. 2

(1) *Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile prezentei legi.*

(2) *Judecătorii inamovibili pot fi mutați prin transfer, delegare, detașare sau promovare, numai cu acordul lor, și pot fi suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.*

(3) *Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.*

(4) *Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoare să respecte independența judecătorilor.*

Art. 3

(1) *Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii.*

(2) *Procurorii care se bucură de stabilitate pot fi mutați prin transfer, detașare sau promovare, numai cu acordul lor. Ei pot fi delegați, suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.*

Art. 4

(1) *Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu*

tuturor participantilor la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.

(2) Judecătorii nu pot refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.”

[...]

TITLUL IV

Răspunderea judecătorilor și procurorilor

CAP. I

Dispoziții generale

Art. 94

Judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.

Art. 95

(1) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi perchezitionați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.

Art. 96

(1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.

(3) Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedura penală.

(4) Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a judecătorului sau procurorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.

(5) Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare de către judecător sau procuror.

(6) Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.

(7) După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în temeiul hotărârii irevocabile date cu respectarea prevederilor alin. (6), statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva judecătorului sau procurorului care, cu rea-credință sau gravă neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.

(8) Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în toate cazurile prevăzute de prezentul articol este de un an.

Art. 97

(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătura cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) Exercitarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

CAP. II

Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor

Art. 98

(1) Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

(2) Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor militari poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Art. 99

Constituie abateri disciplinare:

a) încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii;

b) intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, precum și imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror;

c) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

d) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;

e) nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor;

f) refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;

g) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;

h) exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune;

i) efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile;

j) absențele nemotivate de la serviciu, în mod repetat;

k) atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili;

l) neîndeplinirea obligației privind transferarea normei de bază la instanța sau parchetul la care funcționează;

m) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;

n) participarea directă sau prin persoane interpușe la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor în condițiile legii.

Art. 100

Sanțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni;

c) mutarea disciplinară pentru o perioadă de la o lună la 3 luni la o instanță sau la un parchet, situate în circumscripția aceleiași curți de apel ori în circumscripția aceluiași parchet de pe lângă aceasta;

d) excluderea din magistratura.

Art. 101

Sanțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 se aplică de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.”

Prin urmare, privind cercetarea penală a unor fapte, Colegiul director al CNCD constată că instanțele, având atribuții de control asupra actelor procurorilor, au dat soluții favorabile petentei, iar petenta are posibilitatea de a se adresa Consiliul Superior al Magistraturii pentru o eventuală sancționare a procurorilor.

Privind îngrădirea accesului petentei la ședințele asociației de proprietari, Colegiul director constată existența unor decizii date de instanțe, care, chiar dacă petenta nu le consideră drepte, nu au caracter discriminatoriu, conform definiției faptei de discriminare (art. 2 al **O.G. 137/2000**, republicată). Analiza unei eventuale încălcări a dreptului la un proces echitabil nu este atribuția CNCD, petenta având posibilitatea de a se adresa Curții Europene a Drepturilor Omului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Lipsa competenței Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării de a se pronunța asupra fondului petiției, având în vedere prevederile **Legii nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 07.02.2007

Notă: Hotărârile emise potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Conform cu originalul

